

GUIA ACORD SOCIAL I ECONÒMIC

signat pel govern espanyol, els sindicats CCOO i UGT i les patronals CEOE i CEPYME.

Breu introducció dels assumptes més rellevants.

Valoració de l'acord i de la situació.

El passat 2 de febrer de 2011 el govern espanyol, els sindicats UGT i CCOO i les patronals CEOE i CEPYME van signar l'Acord Social i Econòmic.

L'Acord contempla una introducció i tres parts.

- La primera part tracta sobre:
 - Pensions.
 - Polítiques actives d'ocupació.
 - Política industrial, energètica i d'innovació.
- La segona part fa referència als tractament d'assumptes relacionats amb la Funció Pública.
- La tercera part tracta sobre criteris per la reforma de la negociació col·lectiva.

PENSIONS

a) Jubilació ordinària.

L'edat de jubilació passa dels 65 anys actuals als 67.

Les persones que tinguen 38 anys i 6 mesos de carrera laboral completa podran jubilar-se als 65 anys

El pas de 65 a 67 anys s'aplicarà progressivament en el període comprés entre 2013/2027 (Quadre 1)

QUADRE 1. <u>Període transitori d'implantació de la nova edat de jubilació</u>			QUADRE 2. <u>Període transitori de l'increment de 35 a 38 anys i sis mesos en la jubilació als 65 anys</u>	
Any	Edat mínima	Data naixement de les persones a jubilar	Any	Anys cotitzats
2013	65a + 1m	Entre 1 gener 1948 i 30 novembre 1948	2013	35 anys
2014	65a + 2m	Entre 1 desembre 1948 i 31 octubre 1949	2014	35 anys i 3 mesos
2015	65a + 3m	Entre 1 novembre 1949 i 30 setemb. 1950	2015	35 anys i 6 mesos
2016	65a + 4m	Entre 1 Octubre 1950 i 31 agost 1951	2016	35 anys i 9 mesos
2017	65a + 5m	Entre 1 setembre de 1951 i 31 juliol 1952	2017	36 anys
2018	65a + 6m	Entre 1 agost 1952 i 30 juny 1953	2018	36 anys i 3 mesos
2019	65a + 8m	Entre 1 juliol 1953 i 30 abril 1954	2019	36 anys i 6 mesos
2020	65a + 10m	Entre 1 maig 1954 i 28 febrer 1955	2020	36 anys i 9 mesos
2021	66a	Entre 1 març 1955 i 31 desembre 1955	2021	37 anys
2022	66a + 2m	Entre 1 gener 1956 i i 31 d'octubre 1956	2022	37 anys i 3 mesos
2023	66a + 4m	Entre 1 novembre 1956 i 31 d'agost 1957	2023	37 anys i 6 mesos
2024	66a + 6m	Entre 1 setembre 1957 i 30 de juny 1958	2024	37 anys i 9 mesos
2025	66a + 8m	Entre 1 juliol 1958 i 30 d'abril 1959	2025	38 anys
2026	66a + 10m	Entre 1 maig 1959 i 29 febrer 1960	2026	38 anys i 3 mesos
2027	67a	A partir 1 de març de 1960	2027	38 anys i 6 mesos

La cotització de 35 a 38 anys i sis mesos per accedir a la jubilació als 65 anys es produirà en un període transitori iniciat en 2013 i finalitzat en 2017. Quadre 2.

b) Jubilació anticipada.

Les treballadores i treballadors es podran jubilar de manera voluntària a partir dels 63 anys amb un mínim de 33 anys de cotització. El coeficient reductor serà del 7,5% per any d'anticip sobre l'edat ordinària de jubilació

Es manté la possibilitat de jubilar-se als 60 anys, però només aquelles persones que han cotitzat abans del 1967, amb una reducció del 8% per any d'anticipació.

Aquesta edat mínima podrà ser reduïda fins els 61 anys si es justifica per raons de crisi. La jubilació es podrà produir als 61 anys amb 33 anys cotitzats i un coeficient reductor del 7,5% que no podrà ser inferior al 33% ni superior al 42% de la base reguladora. Quadre 3.

QUADRE 3. Coeficients reductores en supòsits de jubilació anticipada en situacions de crisi

(situació en 2027 després de l'aplicació del règim transitori)

Anys cotitzats	Anys d'edat					
	61	62	63	64	65	66
Menys de 38 i 6 mesos (edat referència 67 anys)	42	37,5	30	22,5	15	7,5
Almenys 38 i 6 mesos (edat referència 65 anys)	33	22,5	15	7,5	0	0

c) Jubilació parcial.

Es manté la situació actual de jubilació parcial.

La cotització serà íntegra tant per al rellevista com per la persona rellevada.

d) Jubilació especial als 64 anys.

L'actual jubilació als 64 anys desapareix.

e) Període de còmput.

El període de còmput de la base reguladora de la pensió passa de 15 a 25 anys.

L'elevació es realitzarà de forma progressiva a raó d'un any des de 2013 a 2022.

QUADRE 3. Elevació del període de còmput (càlcul de la base reguladora)

Any	Anys cotitzats	Any	Anys cotitzats
2013	16 anys	2018	21 anys
2014	17 anys	2019	22 anys
2015	18 anys	2020	23 anys
2016	19 anys	2021	24 anys
2017	20 anys	2022	25 anys

f) Escala del càlcul per accedir al 100% de la base reguladora de la pensió.

L'escala evolucionarà des del 50% de la base reguladora als 15 anys fins el 100% de la base reguladora als 37 anys amb un estructura regular i proporcional.

g) Incentius per la prolongació voluntària de la vida laboral.

Carreres inferiors a 25 anys, el coeficient serà del 2% anual a partir dels 67 anys.

Carreres entre 25/37 anys, l'incentiu a l'extensió voluntària serà de 2,75% anual a partir de 67 anys.

Persones que tinguen la carrera laboral completa serà: 4% anual a partir dels 65 o 67 anys d'edat.

h) Factor de sostenibilitat.

Cada cinc anys es revisarà el sistema i es tindrà en compte l'evolució de l'esperança de vida.

i) Dones.

Les dones que hagen interromput la seua vida laboral per naixement o adopció podran avançar l'edat de jubilació en 9 mesos per cada fill / filla, amb un màxim de dos anys, sempre que amb eixe període addicional disposen d'una carrera de cotització suficient per la jubilació plena entre els 65 i els 67 anys. S'amplia a tres anys el període cotitzat per excedència per cura de filles / fills.

j) Joves

El programes formatius, de formació professional o universitaris tindran la mateixa protecció que els contractes formatius, amb les mateixes limitacions temporals, i els ens i les empreses que els financien hauran de cotitzar a la Seguretat Social pels beneficiaris dels mateixos.

Es permetrà el pagament de cotitzacions, per un màxim de 2 anys, per les situacions en las que hi ha obligació de cotitzar en la actualitat, en el període dels últims quatre anys.

k) Penositat.

Els problemes de penositat, toxicitat, perillositat, insalubritat o sinistralitat hauran de resoldre's de forma ordinària a través del canvi en les condicions de treball i del lloc de treball. Per aquelles circumstàncies on no siga possible, es redactarà un catàleg de professions que contemple reduccions de l'edat de jubilació a determinades professions per penositat, toxicitat, perillositat, insalubritat i sinistralitat.

l) Integració de règims especials.

Les persones treballadores per compte aliè del REASS (règim agrari) i el personal en situació especial d'Empleades i Empleats de la Llar s'integraran en el Règim General.

m) Pensions d'unitats econòmiques unipersonals.

Es diu que es farà un esforç en les pensions no contributives però sense concretar res més.

POLÍTIQUES ACTIVES D'OCUPACIÓ

1. Mesures de caràcter estructural.

- Desenvolupar un model d'atenció personalitzada a les persones en situació de desocupació absa en un itinerari individual i personalitzat d'ocupació. Aquest es materialitzarà en un **Acord Personal d'Ocupació (APO)**, pel qual la persona beneficiària de l'itinerari es compromet a la seua participació activa en accions per la millora de l'ocupació i la busqueda activa d'ocupació o posada en marxa d'una iniciativa professional, i el Servei Públic d'Ocupació a l'assignació i seguiment de dites actuacions.
- Enfortir els Serveis Públics d'Ocupació (SPO). Declaracions per millorar els serveis públics d'ocupació sense concretar cap mesura.
- Establiment d'un catàleg de serveis bàsics a la ciutadania comú per a tots els SPO.
- Elaborar una Estratègia Espanyola d'Ocupació, coordinada pel govern, que definesca les actuacions per respondre a les necessitats estructurals del nostre mercat de treball i contribueisca a la recuperació de l'ocupació.
- Transformar en profunditat els actuals programes de polítiques actives d'ocupació i redefinir el seu contingut i desenvolupament per tal que siguen més útils a les persones desocupades.
- Impulsar una major relació de les polítiques actives d'ocupació i el sistema de protecció per desocupació per reduir el temps en que una persona està desocupada.

2. Mesures de caràcter conjuntural.

- **Programa excepcional d'ocupació per la transició cap la contractació estable adreçat a joves menors de 30 anys i a persones en desocupació de llarga durada**, mitjançant la reducció de les quotes empresarials a la Seguretat Social, durant el primer any de vigència del contracte, per les empreses que creen nous llocs de treball a temps parcial amb una jornada entre el 50 i el 75% de la considerada habitual. El programa podrà ser d'aplicació als contractes de treball d'aquestes característiques que se celebren durant els dotze mesos posteriors a l'aprovació d'aquesta mesura, i inclourà reduccions de quotes quan es tracte de contractes indefinits i de contractes temporals de, al menys, sis mesos de durada. La reducció de la quota empresarial sera del 100%, si el contracte es realitza per empreses amb una plantilla inferior a 250 treballadores i treballadors, i del 75% en el cas que les empreses tinguen una plantilla igual o superior. Aquesta mesura tindrà una durada de 12 mesos des de la seua aprovació. Als sis mesos de la seua aplicació es farà una avaluació del seu impacte.
- **Programa de requalificació professional de les persones que hagen esgotat la seua prestació per desocupació.** S'estabirà un programa específic de caràcter estatal que inclourà mesures de política activa d'ocupació i ajudes econòmiques d'acompanyament. Les persones beneficiàries seran les que esgoten la seua prestació per desocupació a partir del 16 de febrer de 2011 i no complequen els requisits d'accés a la Renta Activa d'Inserció. Aquestes persones rebaran una ajuda de 400 euros

mensuals, fins un màxim de sis mesos, sempre que no tinga rendes superiors al 75% del SMI i participe en mesures encaminades a la seua requalificació i/o reinserció professional per que puga incorporar-se a nous llocs de treball.

- **Accions de millora de l'ocupació que combine actuacions d'orientació i formació** per l'ocupació, mitjançant la posada en marxa d'itineraris individuals i personalitzats d'ocupació, adreçats a persones joves, majors de 55 anys en desocupació de llarga durada i persones procedents del sector de la construcció i altres afectats per la crisi.
- **Augment de l'oferta de places per la Formació Professional en el sistema educatiu** adreçat a sectors amb major possibilitats de creixement de l'ocupació i a la població en desocupació i sense cap qualificació reconeguda.
- **Estratègia global per a l'ocupació de treballadores i treballadors de major edat.** El govern, les patronals i els sindicats signants es comprometen a elaborar, amb anterioritat al 30 de setembre de 2011, una Estratègia Global d'ocupació de les treballadores i treballadors de més edat que inclourà: ocupació, formació i condicions laborals

DESENVOLUPAMENT DE LA REFORMA LABORAL

- Expedients de Regulació de l'Ocupació. El govern, les organitzacions sindicals i les patronals analitzaran l'esborrany de Projecte de Reial Decret pel qual s'aprova el reglament dels procediments de regulació d'ocupació i d'actuació administrativa en matèria de trasllats col·lectius.
- Fons de capitalització. El govern aprovarà, abans del 18 de juny de 2011, un projecte de llei pel qual, sense augment de les cotitzacions empresarials, es regule un fons de capitalització per a les treballadores i treballadors, mantingut al llarg de tota la vida laboral, per una quantitat equivalent a un nombre de dies de salari per any de servei a determinar, que es farà efectiu en els supòsits d'acomiadament, de mobilitat geogràfica, per al desenvolupament d'activitats de formació o en el moment de la seua jubilació. Per fer-ho possible es crea una comissió de persones expertes.

COMPROMÍS BIPARTIT ENTRE EL GOVERN I LES ORGANITZACIONS SINDICALS PER AL TRACTAMENT DE LES QÜESTIONS RELATIVES A LA FUNCIÓ PÚBLICA

El text diu literalment:

"El Gobierno y las organizaciones sindicales adquieren el compromiso de abrir un proceso de diálogo en la Mesa de Diálogo Social de la Función Pública que abordará los siguientes aspectos:

- 1. Régimen de Clases Pasivas.*
- 2. Desarrollo del Estatuto del Empleado Público.*
- 3. Evaluación de los acuerdos en su día alcanzados en el ámbito de la Función Pública."*

ACUERDO BIPARTITO ENTRE LAS ORGANIZACIONES SINDICALES Y EMPRESARIALES SOBRE CRITERIOS BÁSICOS PARA LA REFORMA DE LA NEGOCIACIÓN COLECTIVA

Les organitzacions signants es comprometen a negociar la reforma de la negociació col·lectiva tenint com referència la data del 19 de març de 2011.

El document fa un diagnòstic de la situació de la negociació col·lectiva, enunciant, des del punt de vista dels signants, alguns dels seus problemes i proposa "racionalitzar i vertebrar millor els convenis col·lectius, potenciant la negociació col·lectiva en l'àmbit de l'empresa" i adequar els canvis en les empreses a través de mesures de flexibilitat interna.

L'estructura de la negociació en cada sector haurà de correspondre a la negociació col·lectiva sectorial, d'àmbit estatal o en el seu defecte d'àmbit autonòmic, pactada entre els sindicats i les patronals.

Finalment, els signats consideren que la negociació col·lectiva no ha estat aliena a la crisi econòmica i es comprometen a una millor gestió i administració permanents dels convenis col·lectius.

VALORACIÓ DE L'ACORD I DE LA SITUACIÓ

Intersindical Valenciana rebutja l'Acord Social i Econòmic signat pel Govern espanyol, els sindicats UGT i CCOO i les patronals CEOE i CEPYME. El motiu principal del rebuig és la retallada de les pensions.

En el document signat s'ha acceptat:

- Retardar l'edat de jubilació als 67 anys.
- Augmentar el còmput per determinar la quantia de la pensió a 25 anys. La qual cosa suposarà una reducció del 20 %, en paraules dels propis sindicats signants abans de fer-ho. Ara, ja no diuen el mateix.
- Augmentar a 37 anys el temps de cotització per poder cobrar la totalitat de la pensió.

Aquestes tres mesures, per elles mateixes, són suficients per rebutjar l'acord.

Però n'hi ha més, en el document no existeix cap contrapartida que puguera compensar l'acceptació d'aquesta greu retallada dels drets de les treballadores i treballadors a cobrar una pensió digna. Tot el contrari, s'accepten mesures que també podem qualificar de negatives:

- No n'hi ha cap compromís per retirar la reforma laboral o modificar-la.
- No existeixen mesures reals per generar ocupació estable i de qualitat. Al contrari, es fomentarà, durant un any, la contractació a temps parcial de les persones joves, menors de 30 anys, i de les aturades de llarga durada
- No existeix, en el temps acordat, una declaració expressa sobre el respecte a la negociació col·lectiva i dels convenis col·lectius.
- No existeix cap compromís que les persones que treballen en el sector públic recuperen els salaris rebaixats en juny de 2010.

Per tant,

- ni la rectificació de la reforma laboral,
- ni un avanç cap a un sistema de pensions més digne i just,
- ni el respecte a la negociació col·lectiva,
- ni la recuperació dels drets perduts

estan contemplats en el document, per la qual cosa no podem donar el nostre suport a aquest document.

Vaga General

Intersindical Valenciana va convocar la Vaga del sector públic del 8 de juny de 2010 i la Vaga General del 29 de setembre de 2010. També les manifestacions del darrer trimestre de 2010. Ho vam fer, junt a altres sindicats com ara CCOO-PV i UGT-PV i les Plataformes Unitàries contra la crisi o pels Drets Socials.

Els sindicats vam convocar a la vaga general i a les manifestacions per exigir del govern espanyol una RECTIFICACIÓ de la seua política de reformes i retallades que afecten negativament a les treballadores i treballadors.

La Vaga General va ser important, no tant com la del 14-D, però van parar les grans empreses i els sectors més dinàmics del moviment sindical, i les manifestacions de la vesprada van ser massives.

Un clam entre la gent en vaga, entre la gent que no va poder fer la vaga per la seua situació laboral i entre les persones que es van manifestar era l'exigència al Govern d'eixa rectificació immediata.

Doncs bé, el Govern no solament no ha rectificat, sinó que ha aconseguit un ACORD SOCIAL I ECONÒMIC que aprofundeix en aquestes polítiques, en especial en matèria de pensions. A més, ha aconseguit que els dos sindicats majoritaris en el conjunt de l'estat, CCOO i UGT, signen l'acord, deixen de banda les mobilitzacions, i retornen a la política del diàleg social que tan bons resultats ha donat al govern i a la patronal però no a les treballadores i treballadors.

No a la retallada de les pensions

Intersindical Valenciana considera que la reforma / retallada de les pensions públiques no està justificada des de cap punt de vista. No és cert que el sistema públic de pensions estiga en perill ara, ni que ho estarà

en el 2025. El que s'amaga darrere de la reforma del sistema públic de pensions és la voluntat manifestada per diversos organismes internacionals: FMI, Banc Mundial... de potenciar els plans de pensions privats. Per fer viable aquesta política cal fer creure a les treballadores i treballadors que les pensions públiques són inviables i que estan en perill. A més, cal que l'estat redueca les seues inversions en aquesta matèria i que les pensions siguen baixes per tal de ser complementades amb les plans privats.

El futur de les pensions respon a factors que no tenen a veure amb l'envelliment de la població. Cal tenir en compte aspectes com:

- la població activa,
- el nivell salarial,
- el volum de l'activitat econòmica,
- la distribució de la renda,
- dones.
- la qualitat de l'ocupació,
- la productivitat del treball,
- l'extensió de l'economia submergida i
- la taxa d'activitat i ocupació de les

Per això, rebutgem l'Acord Social i Econòmic que ha estat una claudicació dels dos sindicats davant del govern espanyol i la patronal. No sols ho fem nosaltres, les enquestes publicades diuen que la majoria de la població comparteix aquest rebuig.

Pensions i dones

Altre argument per rebutjar l'Acord és la incidència especialment negativa que tindrà en determinats col·lectius de treballadores i treballadors, com són les dones.

Hem de dir contundentment que l'acord de pensions perjudica notablement a les dones. Suposa un atac sense precedents contra els drets laborals i socials adquirits durant segles de lluita de les dones per la igualtat i agreuja més les desigualtats de gènere en l'àmbit del treball assalariat, domèstic i reproductiu. També la recomanació 17 de l'informe de la Comissió del Pacte de Toledo "Mujer y protección social" perpetua el repartiment desigual del treball assalariat, domèstic i reproductiu, com per exemple els incentius fiscals i de protecció social a la no incorporació de les dones casades al mercat de treball.

Algunes dades que avalen aquestes afirmacions són:

- El **51,38% de les dones pensionistes ho són per un dret derivat, la majoria per viudetat**. Per això, malgrat ser un dret exigible de les dones que han treballat en casa, **no protegeix a les persones sense renda pròpia** i contribueix al repartiment desigual del treball domèstic i de cura.
- **L'augment del còmput de jubilació** de 15 a 25 anys per a accedir a la prestació mínima de jubilació i incapacitat permanent, és pitjor per a les dones, ja que tenim majors períodes d'inactivitat, pels anys dedicats a la cura de les criatures i de les persones dependents. Aquesta descompensació no pot arreglar-se només amb **els 9 mesos més de cotització per cura de fill/filla que l'acord estableix**. És una quantitat ridícula al costat dels anys que les dones dediquen al llarg de la seua vida a la cura de les criatures, però **també de les persones dependents**. A més, **accentua la divisió sexual del treball, ja que aquest mesura només s'aplicarà a les mares**.
- **L'ampliació de l'edat de jubilació als 67 anys afecta la salut de les dones**, a causa de les dobles i triples jornades dutes al llarg de la seua vida laboral. A més, en sectors especialment feminitzats com educació, sanitat, serveis socials o neteja, és complicat realitzar les mateixes funcions a mesura que es compleixen anys, pel desgast físic i psíquic.
- La discriminació salarial i en les prestacions per desocupació també afecta als imports de les pensions. **Al País Valencià, el salari de les dones és un 28% més baix que el dels homes i la prestació per desocupació també és un 11,8% més baixa** que la dels seus companys. Aquest desequilibri afecta a **les pensions, que en l'autonomia valenciana són un 29,1% menors** que les dels homes.
- **Un 70,63% de les persones que tenen pensions no contributives en l'estat espanyol són dones**. Aquestes pensions, reservades per a les persones que han cotitzat menys de 15 anys, són menors que les de viudetat. Les polítiques públiques estan incentivant que les dones abandonen el món del treball remunerat. Tanmateix aquest mateix sistema que les orienta per tal que s'encarreguen dels treballs domèstics i de cura, les està penalitzant amb la precarietat econòmica o l'exclusió social. No podem oblidar que **una de cada quatre dones major de 65 anys viu per sota el llindar de la pobresa**.

Reforma laboral

La vaga i les mobilitzacions també es van fer per exigir la retirada de la reforma laboral. Un dels arguments que es van utilitzar, i que encara ho és, era que no es podrien reduir els seus efectes en la negociació dels reglaments que l'havien de desplegar. Bé, com hem dit, en el text pactat el govern sols es compromet a negociar el seu desplegament sense modificar una coma de la Llei 35/2010.

Per quins motius ens oposem, encara, a la reforma laboral? La reforma laboral no es va aprovar per crear ocupació estable, sinó per afavorir els acomiadaments, endurir les condicions per cobrar les prestacions per desocupació, privatitzar els serveis públics d'ocupació, acabar amb la negociació col·lectiva i tindrà com efectes més immediats, cosa que ja estem veient en les estadístiques sobre ocupació, la generalització de la inestabilitat i la temporalitat en el mercat laboral.

La reforma laboral, el pla d'ajust econòmic del mes de maig de 2010 i, ara, la retallada de les pensions responen a una mateixa política, aprofitar la crisi econòmica per destruir l'estat del benestar i acabar amb els drets laborals i socials.

Pla d'ajust

El pla d'ajust va suposar la reducció dels salaris de les persones que treballen en sector públic, la congelació de les pensions per 2011, la reducció de l'ajuda a la cooperació internacional, la suspensió de les ajudes a la maternitat o la congelació generalitzada de les ofertes públiques d'ocupació en les administracions públiques.

També la supressió de l'ajuda de 426 euros mensuals a les persones que deixen de cobrar la prestació per desocupació. Ara, aquest subsidi serà substituït per un altre de 400 euros vinculat a la requalificació professional.

Negociació col·lectiva

Però també queda en l'aire la situació de la negociació col·lectiva. No sabem com s'avançarà des d'ara fins el 19 de març. En el document pactat no es fa referència més que a vaguetats. Per les declaracions de les parts pot haver principis d'acord en alguns temes, per això caldrà estar vigilants del que pugui passar en les properes setmanes.

La clàusula de desvinculació dels convenis col·lectius o la ultraactivitat són dos dels elements perillosos per garantir el dret a la negociació col·lectiva i el respecte als drets laborals adquirits per les treballadores i treballadors.

Situació laboral

En el conjunt de l'estat el nombre de persones aturades es de 4.200.000 persones.

Persones afiliades a la Seguretat Social: 17.361.000.

Per sectors:

– Serveis	2.477.019
– Construcció	758.342
– Indústria	499.904
– Sense ocupació anterior	366.619
– Agricultura	129.119

Per sexe

– Dones	1.925.229
– Homes	1.857.908

Per. aturades estrangeres 619.276

Joves

en situació d'atur	840.000
taxa de desocupació	42,80%

Per. aturades llarga durada 2.154.700

Per CCAA

Canàries	28,96%
Andalucia	28,35%
R. Murciana	24,98%
Extremadura	23,90%
País Valencià	22,91%
Balears	22,23%
Castella Manxa	21,33%
Mitjana estatal	20,33%
Catalunya	17,98%
País Basc	10,98%

País Valencià.

La taxa d'atur se situa en el 22,91%. Estem per sobre de la mitjana estatal de la taxa de desocupació.

El govern valencià té transferides les competències de les polítiques actives d'ocupació. Malgrat açò les seues polítiques són inexistents. Es limita a anunciar programes i, en alguns casos, signar acords amb la patronal i els sindicats que no són més que fotos electorals.

EL govern valencià no ha posat en marxa mesures per potenciar el nostre teixit industrial tradicional ni ha destinat recursos en Recerca, Desenvolupament i Innovació per posar-lo en valor sinó que s'ha limitat a potenciar els grans events, la construcció i el turisme i a privatitzar i externalitzar els serveis públics.

Per altra part, la situació del deute fa que el futur més immediat siga prou negre quant a salaris, serveis públics, prestacions socials... Més si tenim en compte el decret aprovat pel govern murcià.

Les nostres propostes

Intersindical Valenciana considera que calen altres polítiques. Per fer-ho possible sols cal la voluntat política per fer-ho.

Proposem

- Polítiques que reactiven l'economia i creen ocupació.
- La reducció de la jornada laboral.
- L'establiment d'un salari mínim de 1.200 euros mensuals,
- L'establiment d'una renda social per a totes les persones
- L'establiment d'una prestació per desocupació digna.
- Una reforma fiscal progressiva que augmente els tipus de l'IRPF a les rendes més altres.
- Restaurar l'impost de patrimoni per convertir-lo en un impost per les grans fortunes,
- elevar el gravamen de les SICAV
- Acabar amb el frau fiscal, l'economia submergida i els paradisos fiscals.
- L'establiment d'un impost que grave les transaccions financeres internacionals.
- L'assignació redistributiva i eficaç de la despesa pública.

Conclusions

Intersindical Valenciana considera que cal un canvi de polítiques. Per aixó, estem en contra de l'acord signat, considerem que no s'hauria d'aprovar en la seua tramitació en les Corts Espanyoles ni tampoc per part del govern.

En eixe sentit, apostem per impulsar noves mobilitzacions en el PV i en l'Estat per intentar que la retallada de les pensions no vaja endavant, per la retirada de la reforma laboral i per uns pressupostos més socials.

Proposem que totes aquelles organitzacions socials, sindicals, polítiques, culturals.... del PV i del conjunt de l'estat que estiguen en contra de l'Acord Social i Econòmic que es mobilitzen.

En definitiva, nosaltres considerem que cal organitzar-nos tant al PV, com a l'estat espanyol i a Europa per donar una resposta generalitzada, ferma, continuada i unitària del moviment sindical i del conjunt de les forces i organitzacions d'esquerra que frenen els seus plans i les seues polítiques.